

Noves velles ciutats

Des del dia 25 de febrer passat, i durant pocs dies, es va presentar a la sala d'exposicions temporals de l'Institut Vell la mostra "Noves Ciutats Velles, nova vida per a les velles ciutats", promoguda per la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat de Catalunya. La mostra presentada és de caràcter itinerant i pretén sensibilitzar l'opinió pública sobre la problemàtica que planteja l'envelliment de les nostres ciutats. A través de la contemplació de plànols i fotografies de les diverses actuacions portades a terme per aquella Direcció General fins ara, se'ns mostraven els resultats pràctics aconseguits en un dels aspectes urbanístics més debatuts en els darrers anys: la revalorització dels nuclis vells de les nostres ciutats. En aquest sentit l'actuació de l'Administració s'ha orientat bàsicament cap a la rehabilitació d'edificis per a equipaments i a fer obra d'urbanització i millora urbana. A l'exposició es mostraven exemples recents d'intervencions destinades a emplaçar equipaments culturals o assistencials en antics casals o en grans contenidors, i d'altres actuacions més sectorials de recuperació d'espais urbans més o menys simbòlics que es trobaven en procés de degradació. També s'inclouïen algunes actuacions de construcció d'habitatges de promoció pública, i es feia esment de la política d'ajuts, amb subvencions a fons perdut i crèdits a baix interès, per als propietaris interessats en la rehabilitació dels seus antics habitatges. Aquest darrer aspecte és el que ha donat uns resultats més minsos, fins ara, i posa en evidència la insuficiència de les ajudes previstes. Caldria augmentar els esforços en aquest sentit, si realment es vol que millorin les condicions de vida dels habitatges dels nostres barris vells.

RAMON M. CASTELLS

URBANISME

Nacionalisme de fi de segle

Les II Jornades sobre el Nacionalisme Català a la Fi del Segle XX que han tingut lloc a la Fontana d'Or de Girona del divendres 18 al diumenge 20 de març —organitzades per la casa de cultura Tomàs de Lorenzana i la Diputació de Girona— han servit, almenys, per posar de manifest que la principal diferència de criteri existent entre els teòrics del nacionalisme català es troba en la concepció del ritme al qual s'ha de desenvolupar a la pràctica. Un exemple ben clar d'aquesta realitat es detecta en la reflexió que fan sobre la situació actual del País Valencià. Ramon Lapiedra, per posar un cas concret, és partidari d'una sortida més aviat pactista, de diàleg en un context de correlació de forces polítiques majoritàriament antinacionalistes. Per contra, altres intel·lectuals, com Vicent Pitarch, es manifesten favorables a una actitud més radical, de defensa a ultrança d'una identitat que no volen veure buida de contingut ideològic a causa de les erosions blaveristes.

Altrament, les sessions es van caracteritzar per una excessiva indefinició a l'hora de formular els paràmetres que poden menar a un marc polític més nacionalista. Tot i l'enorme interès dels temes que s'hi van tractar, la categoria dels ponents i que l'eix central del debat era *nacionalisme versus universalisme*, les jornades no van poder aprofundir suficientment en aspectes que un debat sobre el nacionalisme català no pot eludir, com els dilemes Catalunya/Països Catalans, federalisme/independentisme, o les anàlisis de l'existència de grups com MDT, Terra Lliure, etc., o l'estudi de possibilitats ben concretes com la creació d'un Comitè Olímpic Català per al 1992 o el desenvolupament del dret a l'autodeterminació recollit en diferents documents internacionals, o l'establiment de comparances amb altres nacionalitats sense Estat propi, com el Quebec, etc.

Amb tot i això, tant de bo les terceres jornades es facin ben aviat.

XEVI PLANAS

IDEOLOGIA

Debat de futur a Blanes

El debat que des del passat mes de desembre ha envoltat la vida política i social de Blanes i que ha girat entorn del projecte d'un port esportiu a la zona de punta Santa Anna, tot just acaba de començar. El "no" definitiu i consensuat dels diferents grups polítics que integren l'ajuntament al projecte presentat per Promoció Turística Santa Anna té tots els indicis de ser, només, el resultat d'un primer "assalt". El debat sembla molt més ampli i va més enllà del projecte de port esportiu.

Blanes, sens dubte, ha sabut trobar l'equilibri econòmic. La indústria, l'agricultura, la pesca i el turisme, són les seves principals fonts d'ingressos. Tot indica, però, que ara és el moment de definir i de desenvolupar aquest equilibri, per no perdre el tren.

Es parteix d'un element positiu: el consens de les forces polítiques locals. L'acord, ha quedat demostrat, no és tan difícil com podria semblar *a priori*, i més tractant-se d'un tema de futur com és la proposta de port esportiu. Ara el debat s'ha de centrar en un projecte de desenvolupament més ampli.

Queda per definir el model turístic de Blanes i si aquest s'ha de dur a terme en perjudici de la zona agrícola que envolta el delta de la Tordera. Queda donar l'impuls definitiu al polígon industrial per acabar amb la dependència, quasi exclusiva, de la SAFA. Queda, també, debatre el futur del sector pesquer local, i només aquest debat podrà servir per aclarir si aleshores cal un projecte de port esportiu o no. Fer-ho per parts podria ser un error. Si ara s'hagués donat el "sí" al port esportiu, hauria estat difícil rectificar posteriorment. I amb el paisatge de Blanes, és qüestió de no jugar-hi.

JORDI MARTÍNEZ

INFRASTRUCTURA